

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (nagytanács)

2022. március 1.*

„Megsemmisítés iránti kereset – (EU) 2020/470 határozat – Az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről a Koreai Köztársaság között létrejött szabadkereskedelmi megállapodás kulturális együttműködésről szóló jegyzőkönyvének 5. cikke szerinti, az audiovizuális koprodukciók kedvezményezett jogosultsági időszakának meghosszabbítása – Eljárási jogalap – Az EUMSZ 218. cikk (7) bekezdése – Alkalmazandó eljárás és szavazási szabályok”

A C-275/20. sz. ügyben,

az EUMSZ 263. cikk alapján megsemmisítés iránt 2020. június 23-án

az **Európai Bizottság** (képviselik: J.-F. Brakeland, M. Afonso és D. Schaffrin, meghatalmazotti minőségben)

felperesnek

az **Európai Unió Tanácsa** (képviselik: P. Plaza García és B. Driessen, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

támogatják:

a **Francia Köztársaság** (képviselik: J.-L. Carré, T. Stehelin, E. de Moustier és A. Daniel, meghatalmazotti minőségben)

a **Holland Királyság** (képviselik: M. K. Bulterman, C. S. Schillemans és J. Langer, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozó felek,

benyújtott keresete tárgyában,

A BÍRÓSÁG (nagytanács),

tagjai: K. Lenaerts elnök, L. Bay Larsen elnökhelyettes, A. Arabadjiev, A. Prechal, K. Jürimäe, C. Lycourgos, E. Regan, I. Jarukaitis (előadó), I. Ziemele és J. Passer tanácselnökök, M. Ilešič, T. von Danwitz, F. Biltgen, P. G. Xuereb és N. Wahl bírák,

* Az eljárás nyelve: angol.

főtanácsnok: J. Richard de la Tour,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

a főtanácsnok indítványának a 2021. október 28-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Keresetével az Európai Bizottság az egyrészt az Európai Unió és tagállamai, másrészt a Koreai Köztársaság között létrejött szabadkereskedelmi megállapodás kulturális együttműködésről szóló jegyzőkönyvének 5. cikke szerinti, az audiovizuális koprodukciók kedvezményezett jogosultsági időszakának meghosszabbításáról szóló, 2020. március 25-i (EU) 2020/470 tanácsi határozat (HL 2020. L 101., 1. o.; a továbbiakban: megtámadott határozat) megsemmisítését kéri.

Jogi háttér

A kulturális együttműködésről szóló jegyzőkönyv

- 2 Az egyrészt az Európai Unió és tagállamai, másrészt a Koreai Köztársaság között létrejött szabadkereskedelmi megállapodáshoz (HL 2011. L 127., 6. o.; a továbbiakban: megállapodás) csatolt, a kulturális együttműködésről szóló jegyzőkönyv (HL 2011. L 127., 1418. o.; a továbbiakban: jegyzőkönyv) az „Audiovizuális koprodukciók” című 5. cikkében előírja, hogy az audiovizuális koprodukciók jogosultak arra, hogy a helyi/regionális tartalom elősegítését szolgáló támogatási rendszer kedvezményezettjei legyenek (a továbbiakban: szóban forgó jogosultság). E cikk szövege a következő:

„[...]”

(3) A Felek, saját jogszabályaiknak megfelelően, elősegítik az [Európai Unió] fél és Korea filmkészítői közötti koprodukciók létrejöttét, beleértve a koprodukciók közvetlen jogosulttá tételét arra, hogy a [szóban forgó jogosultság] kedvezményezettjei legyenek.

[...]

(8) a) A [szóban forgó jogosultság], hogy a (4) és (5) bekezdésben említett helyi/regionális kulturális tartalom elősegítésére alkalmazott rendszerek kedvezményezettjei legyenek, az e jegyzőkönyv alkalmazásától számított három évre terjed ki. A belföldi tanácsadó csoportok tanácsára hat hónappal a jogosultság lejártá előtt a kulturális együttműködéssel foglalkozó bizottság koordinálásával kiértékelésre kerülnek a jogosultság megvalósításának eredményei abból a szempontból, hogy mennyire segítette elő a kulturális sokszínűséget, és, hogy az együttműködés kölcsönösen előnyösen hatott-e a koprodukciós művekre.

b) A jogosultság hároméves időszakra megújításra kerül, azután pedig automatikusan további egymás követő és azonos hosszúságú időszakokra, hacsak valamelyik fél vissza nem vonja a jogosultságot, írásos értesítést küldve legalább három hónappal az eredeti, vagy az azt követő bármely időszak lejárta előtt. A megújítási időszakok vége előtt hat hónappal a kulturális együttműködéssel foglalkozó bizottság az a) pontban leírt szempontokhoz hasonlóan elvégzi az értékelést.

[...]

A 2011/265/EU határozat

3 Az egyrészt az Európai Unió és tagállamai és másrészt a Koreai Köztársaság közötti szabadkereskedelmi megállapodásnak az Európai Unió nevében történő aláírásáról és ideiglenes alkalmazásáról szóló, 2010. szeptember 16-i 2011/265/EU tanácsi határozat (HL 2011. L 127., 1. o.) (6) preambulumbekzdése kimondja:

„Az [EUMSZ 218. cikk] (7) bekezdése értelmében helyénvaló, hogy az [Európai Unió Tanácsa] felhatalmazza a Bizottságot arra, hogy a [megállapodásban] bizonyos korlátozott módosításokat jóváhagyjon. A Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy megszüntesse a [szóban forgó jogosultságot], kivéve, ha a Bizottság úgy dönt, hogy a jogosultságnak célszerű folytatódnia, és ezt a Tanács egy olyan külön eljárással jóváhagyja, amelyet a megállapodás ezen elemének érzékeny jellege, illetve a tény, hogy a megállapodást az Unió és tagállamai kötik meg, tesz szükségessé. [...]”

4 E határozat 4. cikkének (1) bekezdése a következőket írja elő:

„A [jegyzőkönyv] 5. cikkének (8) bekezdésében meghatározott eljárás szerint a Bizottság értesíti a [Koreai Köztársaságot] az Unió azon szándékáról, hogy nem hosszabbítja meg a [szóban forgó jogosultságot], kivéve, ha a Bizottság javaslatára a Tanács a jogosultsági időszak vége előtt négy hónappal megállapodik a jogosultság folytatódásáról. Ha a Tanács megállapodik a jogosultság folytatódásáról, akkor ezt a rendelkezést a megújított jogosultsági időszak végén újra alkalmazni kell. A jogosultsági időszak meghosszabbításáról a Tanács egyhangúlag határoz.”

A 2014/226/EU végrehajtási határozat

5 Az egyrészt az Európai Unió és tagállamai, másrészt a Koreai Köztársaság között létrejött szabadkereskedelmi megállapodás kulturális együttműködésről szóló jegyzőkönyvének 5. cikkében foglalt, az audiovizuális koprodukciók kedvezményezett jogosultsági időszakának meghosszabbításáról szóló, 2014. április 14-i 2014/226/EU tanácsi végrehajtási határozattal (HL 2014. L 124., 25. o.) a 2014. július 1. és 2017. június 30. közötti hároméves időtartamra meghosszabbították a szóban forgó jogosultság alkalmazásának időszakát.

Az (EU) 2015/2169 határozat

6 Az egyrészt az Európai Unió és tagállamai, másrészt a Koreai Köztársaság közötti szabadkereskedelmi megállapodás megkötéséről szóló, 2015. október 1-jei (EU) 2015/2169 tanácsi határozat (HL 2015. L 307., 2. o.) az Unió nevében jóváhagyta ezt a megállapodást. E

határozat (6) preambulumbekzdésének szövege ugyancsak hasonló a 2011/265 határozat (6) preambulumbekzdésének szövegéhez. Hasonlóképpen, a 2015/2169 határozat 3. cikke (1) bekezdésének szövege megegyezik a 2011/265 határozat 4. cikke (1) bekezdésének szövegével.

Az (EU) 2017/1107 határozat

- 7 Az egyrészlől az Európai Unió és tagállamai, másrészlől a Koreai Köztársaság között létrejött szabadkereskedelmi megállapodás kulturális együttmüködésről szóló jegyzőkönyvének 5. cikkében foglalt, az audiovizuális koprodukciók kedvezményezett jogosultsági időszakának meghosszabbításáról szóló, 2017. június 8-i (EU) 2017/1107 tanácsi végrehajtási határozattal (HL 2017. L 160., 33. o.) a 2017. július 1. és 2020. június 30. közötti hároméves időtartamra meghosszabbították a szóban forgó jogosultság alkalmazásának időszakát.

A megtámadott határozat

- 8 A 2015/2169 határozat 3. cikkének (1) bekezdésére tekintettel elfogadott megtámadott határozat úgy rendelkezik, hogy a szóban forgó jogosultság alkalmazási időszakát a 2020. július 1-től 2023. június 30-ig terjedő hároméves időtartamra meghosszabbítják.

A felek kérelmei és a Bíróság előtti eljárás

- 9 A Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság semmisítse meg a megtámadott határozatot, és a Tanácsot kötelezze a költségek viselésére.
- 10 A Tanács a kereset elutasítását és a Bizottság költségek viselésére való kötelezését kéri. Másodlagosan, amennyiben a megtámadott határozatot meg kell semmisíteni, azt kéri a Bíróságtól, hogy tartsa fenn annak joghatásait mindaddig, amíg a megsemmisítési okokat nem orvosolják.
- 11 A Bíróság elnöke 2020. december 7-i határozataival megengedte a Francia Köztársaságnak és a Holland Királyságnak, hogy a Tanács kérelmeinek támogatása végett beavatkozzon.

A keresetről

A felek érvei

- 12 Megsemmisítés iránti keresetének alátámasztására a Bizottság egyetlen jogalapra hivatkozik, amelyet arra alapít, hogy a Szerződésekkel és a Bíróság ítélkezési gyakorlatával ellentétes az, hogy a megtámadott határozat jogalapjaként a 2015/2169 határozat 3. cikkének (1) bekezdését jelöli meg.
- 13 Ezen egyetlen jogalap keretében a Bizottság azt állítja, hogy e jogalap alkalmazásával, amely megköveteli, hogy a Tanács egyhangúlag határozzon, és amely kizárja az Európai Parlament részvételét, ahelyett hogy eljárási jogalapként a Bizottság javaslatának megfelelően az EUMSZ 218. cikk (6) bekezdése a) pontjának v. alpontját vette volna alapul, amely az EUMSZ 218. cikk (8) bekezdésének első albekezdésével összefüggésben értelmezve a Parlament

jóváhagyását követően a Tanácson belül minősített többséggel történő szavazást ír elő, a Tanács módosította a szavazásra vonatkozóan alkalmazandó szabályt és megsértette a Parlamentnek a nemzetközi megállapodások egy részének alkalmazása meghosszabbítását illetően fennálló előjogait.

- 14 A Bizottság úgy véli, hogy a 2015/2169 határozat 3. cikkének (1) bekezdése „másodlagos jogalapot” képez, amelynek alkalmazása ellentétes az EUSZ 13. cikk (2) bekezdésében kimondott hatáskörmegosztás elvével, valamint az intézményi egyensúly elvével.
- 15 Ezenkívül ezen intézmény szerint logikátlan annak megkövetelése, hogy a Tanács egyhangúlag határozzon a szóban forgó jogosultság meghosszabbításáról, miközben ez utóbbi bevezetéséről a 2011/655 határozat elfogadásakor minősített többséggel döntöttek, illetve az, hogy az Unió a nemzetközi jog alapján elfogadta, hogy az főszabály szerint automatikusan meghosszabbodik. Egy szigorúbb belső szabály alkalmazása és az a követelmény, amely szerint a Tanácsnak kell elfogadnia e jogosultság meghosszabbítását, ellentétes a megállapodásban részes felek által megállapított automatikus meghosszabbodás céljával, és ennél fogva ellentétes a nemzetközi megállapodásoknak a másodlagos uniós joggal szembeni elsőbbségére vonatkozó ítélkezési gyakorlattal.
- 16 Válaszában a Bizottság – a Tanács azon érvelésére válaszul, amely szerint a megtámadott határozat nem egy „másodlagos jogalapon”, hanem az EUMSZ 218. cikk (7) bekezdésén alapul – hozzáteszi, hogy osztja a Tanács azon álláspontját, amely szerint e határozat tárgya egy megállapodás e rendelkezés értelmében vett módosítása, hiszen az meghosszabbítja a jegyzőkönyvben szereplő egyik rendelkezés alkalmazását. Ennek alapján úgy véli, hogy a 2015/2169 határozat 3. cikkének (1) bekezdése nem tekinthető az EUMSZ 218. cikk (7) bekezdése alkalmazása esetének, mivel e jegyzőkönyv azáltal, hogy a szóban forgó jogosultság automatikus meghosszabbodását írja elő újabb, azonos időtartamra szóló időszakokra, nem ír elő semmilyen különös eljárási szakaszt e jogosultság meghosszabbítására, és így nem szükséges, hogy a Tanács felhatalmazza a Bizottságot e meghosszabbodás jóváhagyására.
- 17 Ezenkívül, azok az eljárási feltételek, amelyekhez a Bizottságnak állítólagosan adott felhatalmazás kapcsolódik, összeegyeztethetetlenek az EUMSZ 218. cikkel, és a Tanácson belüli egyhangú szavazást igénylő „másodlagos jogalap” alkalmazása szerinte jogellenes.
- 18 Végezetül a 2015/2169 határozat 3. cikkének (1) bekezdése nem ad felhatalmazást a megállapodás módosításainak az Unió nevében történő jóváhagyására az EUMSZ 218. cikk (7) bekezdése értelmében, hanem egyszerűen a Bizottság azon hatáskörét tükrözi, hogy a szóban forgó jogosultság meghosszabbítását ellenző határozat esetén az EUSZ 17. cikknek megfelelően biztosítsa az Unió külső képviseletét, miközben a Tanács továbbra is hatáskörrel rendelkezik az e meghosszabbításról való döntésre. Így szerinte nem került sor a döntési jogkör konkrét feltételek melletti, Bizottság javára történő tényleges átruházására.
- 19 A Tanács, amelyet a Francia Köztársaság és a Holland Királyság is támogat, vitatja a Bizottság érvelését, és főként arra hivatkozik, hogy a megtámadott határozat elfogadásához alkalmazott eljárás az EUMSZ 218. cikk (7) bekezdésén alapul, amint azt a 2015/2169 határozat (6) preambulumbekkezdésében szereplő, e rendelkezésre való kifejezett utalás is egyértelműen jelzi, valamint hogy ez az eljárás összeegyeztethető az EUM-Szerződés említett rendelkezésével.

- 20 A Tanács ugyanis előadja, hogy az EUMSZ 218. cikk (7) bekezdése alkalmazhatóságának feltételei teljesülnek, mivel egyrészt a szóban forgó jogosultság meghosszabbítása a megállapodás egy adott, önálló részének a jegyzőkönyv 5. cikkének (8) bekezdésében megállapított egyszerűsített eljárás útján történő módosítását képezi. Szerinte – tárgyalói minőségében – különösen a Bizottság lenne jogosult arra, hogy a szóban forgó jogosultságot annak az éppen aktuális hároméves időszak lejártát követő megszüntetésével módosítsa, és hogy e döntésről tájékoztassa a Koreai Köztársaságot. Másrészt a 2015/2169 határozat 3. cikkének (1) bekezdésében előírt eljárás szerinte érvényes feltételekhez köti a Bizottságnak adott ezen felhatalmazást.
- 21 Ami ugyanis a Tanácson belüli egyhangú szavazás követelményét illeti, a Tanács azt állítja, hogy a szóban forgó jogosultság meghosszabbítása eltérést képez attól az általános szabálytól, amely szerint az érintett jogosultság ellenkező határozat hiányában megszűnik, ami szigorúbb feltételek alkalmazását indokolná.
- 22 Másodlagosan a Tanács azzal érvel, hogy ha a Bíróság azt állapítaná meg, hogy az EUMSZ 218. cikk (7) bekezdésében említett feltételek között nem lehetett ilyen egyhangúsággal történő szavazást előírni, akkor kizárólag az egyhangú határozathozatalra vonatkozó kötelezettség az, ami nem érvényes. Mivel azonban a megtámadott határozatot egyhangúlag fogadták el, az szükségszerűen megszerezte a minősített többséget a Tanácson belül, és ezért szerinte úgy kell tekinteni, mint amelyet érvényesen fogadtak el.
- 23 Viszonzásában a Tanács többek között vitatja a Bizottság azon érvét, amely szerint a szóban forgó jogosultságot az Unió belső eljárás nélkül meghosszabbíthatja, amennyiben a Bizottság szándéka e jogosultság meghosszabbítására irányul, míg annak megszüntetéséhez döntéshozatali eljárásra lenne szükség. Véleménye szerint a szóban forgó jogosultság meghosszabbításának a megállapodásban részes minden egyes féllel szemben érvényesülő automatikus jellege nem zárhat ki mindenféle belső döntéshozatali eljárást, hiszen e jog alkalmazhatóságának időtartama három évre korlátozódik, így a megfelelő belső döntéshozatali eljárások szerint háromévente kell határozatot hozni. E döntéshozatali eljárások tiszteletben tartásának hiányában sérülne az uniós jogrend autonómiája, valamint a Szerződések megalkotói által létrehozott intézményi egyensúly.
- 24 A Tanács fenntartja azon álláspontját, hogy a 2015/2169 határozat 3. cikkének (1) bekezdésében írt eljáráshoz az EUMSZ 218. cikk (7) bekezdése képezi a megfelelő jogalapot. Közelebbről, hangsúlyozza, hogy a jegyzőkönyv 5. cikkének (8) bekezdése egyszerűsített eljárást állapít meg e jegyzőkönyv módosítására, oly módon, hogy a szóban forgó jogosultság meghosszabbításához egyfajta hallgatólagos belenyugvásról rendelkeznek, e jogosultság megszüntetéséhez pedig előzetes értesítést ír elő.
- 25 A Francia Köztársaság arra hivatkozik, hogy a megtámadott határozat az EUMSZ 218. cikk (7) bekezdésén alapuló eljárást alkalmaz, következésképpen a Bizottság tévesen állítja, hogy a Tanács e határozatot egy olyan jogalapra alapította, amely az EUM-Szerződésben nem szerepel. Először is úgy véli, hogy a szóban forgó jogosultság meghosszabbításának részletes szabályai az EUM-Szerződés e rendelkezése alkalmazásának egyik esetét képezik. Szerinte ugyanis egyrészt a szóban forgó jogosultság meghosszabbítása kiterjeszti az e jogosultságra vonatkozó azon kikötések időbeli alkalmazását, amelyek a jegyzőkönyv konkrét és önálló alkotóelemét képezik, és fordítva, az említett jogosultság meghosszabbításának elmaradása lényegében megfosztaná e kikötéseket a joghatásoktól. Így a szóban forgó jogosultság meghosszabbítása szerinte e jegyzőkönyv egyfajta módosításának minősül.

- 26 Másrészt, a szóban forgó jogosultságnak a felek hallgatása esetén történő automatikus meghosszabbodása e tagállam szerint a nemzetközi megállapodások felülvizsgálatára irányuló közjogi eljárástól eltérő kikötések kategóriájába tartozik, amelynek egy leegyszerűsítését képezi.
- 27 Másodsor, a Francia Köztársaság úgy véli, hogy a 2015/2169 határozat 3. cikkének (1) bekezdésében meghatározott mechanizmus helyesen hajtja végre az EUMSZ 218. cikk (7) bekezdését, hiszen előírja, hogy a Tanácsnak jóvá kell hagynia a Bizottság azon döntését, hogy nem küld értesítést a szóban forgó jogosultság megszüntetéséről. E tekintetben megjegyzi, hogy a 2015/2169 határozat 3. cikkének (1) bekezdése valódi döntéshozatali jogkörrel ruházza fel a Bizottságot a háromévente meghozandó döntés tekintetében, és e felhatalmazást az EUMSZ 218. cikk (7) bekezdése értelmében vett különleges feltételekhez köti. E korlátozás szerinte jogszerű, mivel ez utóbbi rendelkezés eltérést jelent az EUMSZ 218. cikk (5), (6) és (9) bekezdésétől, és a szóban forgó jogosultság meghosszabbítása az uniós politikák meghatározására és az Unió külső tevékenységének kidolgozására irányuló aktusok közé tartozik. Az egyhangú szavazás alkalmazása csupán a Bizottság azon döntésének Tanács általi jóváhagyásának egyik módját jelenti, hogy nem ellenzi e jogosultság meghosszabbítását, és e részletes szabály jogszerű vagy nem jogszerű mivolta szerinte nincs hatással az ilyen jóváhagyás követelményének érvényességére.
- 28 Végül harmadszor, a Francia Köztársaság azt állítja, hogy az uniós jogrend autonómiájának elvére tekintettel a szóban forgó jogosultságot semmiképp nem lehetett volna meghosszabbítani olyan uniós jogi aktus hiányában, amely erről kifejezetten rendelkezik, függetlenül attól a körülménytől, hogy ilyen kifejezett megújításra nincs szükség a nemzetközi jogban.
- 29 A Holland Királyság úgy nyilatkozott, hogy teljes mértékben egyetért a Tanács álláspontjával és az annak alátámasztására a Tanács által felhozott érvek egészével.

A Bíróság álláspontja

- 30 A megtámadott határozatból kitűnik, hogy azt a 2015/269 határozat 3. cikkének (1) bekezdésére tekintettel fogadták el, amely a 2011/626 határozat 4. cikkének (1) bekezdéséhez hasonlóan többek között úgy rendelkezik, hogy a Bizottságnak tájékoztatnia kell a Koreai Köztársaságot az Unió azon szándékáról, hogy a szóban forgó jogosultság alkalmazási időszakát nem kívánja meghosszabbítani, kivéve ha a Tanács a Bizottság javaslatára, négy hónappal ezen alkalmazási időszak lejárta előtt egyhangúlag úgy határoz, hogy e jogosultságot továbbra is fenntartja.
- 31 A Bizottság, egyetlen jogalapjának alátámasztásaként, arra hivatkozik, hogy a Tanács azáltal, hogy a megtámadott határozatot a 2015/2169 határozat 3. cikkének (1) bekezdésére alapította, jogellenesen használt egy „másodlagos jogalapot”.
- 32 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az uniós intézmények akaratnyilvánítására vonatkozó szabályokat a Szerződések állapítják meg, és azokról sem a tagállamok, sem maguk az intézmények nem rendelkezhetnek. Következésképpen, kizárólag a Szerződések hatalmazhatnak fel valamely intézményt arra, hogy különleges esetekben eltérjen a Szerződésekben megállapított valamely döntéshozatali eljárástól. Ennélfogva, valamely intézmény arra vonatkozó lehetőségének elismerése, hogy másodlagos jogalapokat állapítson meg, akár azért, hogy megszigorítsa, akár pedig azért, hogy megkönnyítse valamely aktus elfogadásának módjait, az adott intézmény számára olyan jogalkotási hatáskör biztosításához vezetne, amely túllép a Szerződésekben biztosított hatáskörön. Mindez azt is eredményezné, hogy az adott intézmény számára lehetővé válna az intézményi egyensúly elvének megsértése, amely elv magában foglalja, hogy valamennyi

intézmény úgy gyakorolja hatásköreit, hogy közben a többi intézmény hatáskörét tiszteletben tartja (lásd ebben az értelemben: 2008. május 6-i Parlament kontra Tanács ítélet, C-133/06, EU:C:2008:257, 54–57. pont; 2016. szeptember 22-i Parlament kontra Tanács ítélet, C-14/15 és C-116/15, EU:C:2016:715, 47. pont).

- 33 Jelen esetben a 2015/2169 határozat (6) preambulumbekkezdéséből kitűnik, hogy az e határozat 3. cikkének (1) bekezdésében említett döntéshozatali eljárás jogalapja az EUMSZ 218. cikk (7) bekezdése, mivel e preambulumbekkezdés jelzi, hogy az EUM-Szerződés e rendelkezésének megfelelően a Tanács felhatalmazhatja a Bizottságot arra, hogy a megállapodás bizonyos korlátozott módosításait jóváhagyja, és hogy a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy nyilatkozzon a szóban forgó jogosultság lejártáról, kivéve ha úgy dönt, hogy meghosszabbítja e jogosultság alkalmazását, és ezt a Tanács egy külön eljárásnak megfelelően jóváhagyja, figyelemmel a megállapodás ezen elemének érzékeny jellegére és arra a tényre, hogy azt az Unió és annak tagállamai kötik meg.
- 34 Ebből következik, hogy a Bizottság által felhozott egyetlen jogalapot el kellene utasítani, ha a megtámadott határozattal végrehajtott 2015/2169 határozat 3. cikkének (1) bekezdésével bevezetett eljárás az EUMSZ 218. cikk (7) bekezdésének hatálya alá tartozik, és összeegyeztethető az EUMSZ 218. cikkel, annyiban, hogy az a szóban forgó jogosultság meghosszabbításához egyhangú szavazást követel meg a Tanácson belül.
- 35 Az EUMSZ 218. cikk (7) bekezdése úgy rendelkezik, hogy e cikk (5), (6) és (9) bekezdésétől eltérve, a Tanács a megállapodás megkötésekor felhatalmazhatja a főtárgyalót arra, hogy az Unió nevében módosításokat hagyjon jóvá, ha a megállapodás rendelkezése szerint a módosításokat egyszerűsített eljárással kell elfogadni, vagy azokat a megállapodás által létrehozott szervnek kell elfogadnia. Ezenfelül úgy rendelkezik, hogy a Tanács e felhatalmazást meghatározott feltételekhez kötheti.
- 36 Következésképpen először is meg kell vizsgálni, hogy a 2015/2169 határozat 3. cikkének (1) bekezdése felhatalmazza-e a Bizottságot arra, hogy az Unió nevében jóváhagyja a jegyzőkönyv valamely módosítását, és hogy e jegyzőkönyv rendelkezik-e arról, hogy az ilyen módosítást egyszerűsített eljárással vagy pedig a megállapodással, illetve a jegyzőkönyvvel létrehozott valamely szervnek kell elfogadnia.
- 37 Ami egyrészt azt a kérdést illeti, hogy a Tanács a 2015/2169 határozat 3. cikkének (1) bekezdésével felhatalmazza-e a Bizottságot arra, hogy az az Unió nevében jóváhagyja a jegyzőkönyv valamely módosítását, meg kell állapítani, hogy ez utóbbi 5. cikke (8) bekezdésének a) és b) pontjából kiderül, hogy a megállapodásban – illetve tágabb értelemben a jegyzőkönyvben – részes feleknek, az e jegyzőkönyv 3. cikkének (1) bekezdése alapján létrehozott, kulturális együttműködéssel foglalkozó bizottság által végzett értékelést követően, háromévente értékelniük kell, hogy meg szeretnék-e hosszabbítani a szóban forgó jogosultságot egy újabb hároméves időszakra, vagy sem.
- 38 A 2015/2169 határozat 3. cikkének (1) bekezdése e tekintetben egy belső uniós eljárást ír elő, annyiban, hogy felhatalmazza a Bizottságot arra, hogy minden egyes hároméves időszak végén eldöntse, hogy megszünteti-e a szóban forgó jogosultságot, vagy ha úgy ítéli meg, hogy azt meg kell hosszabbítani, akkor az egyes időszakok lejárta előtt ilyen értelmű javaslatot tegyen a Tanácsnak. Márpedig, amint arra a főtanácsnok az indítványának 60. pontjában rámutatott, az említett jogosultság meghosszabbításának elmaradása a jegyzőkönyv által bevezetett azon jogosultság

megszüntetésével egyenértékű, amely főszabály szerint háromévente hallgatólagosan és automatikusan meghosszabbodik, így az ilyen megszüntetést e jegyzőkönyv módosításának kell tekinteni.

- 39 Ennélfogva, noha az olyan határozat, mint a megtámadott határozat, amelynek célja a szóban forgó jogosultság három évre történő meghosszabbítása, önmagában nem tekinthető olyannak, mint amely a jegyzőkönyv módosítására irányul, ugyanakkor a 2015/2169 határozat 3. cikkének (1) bekezdésében említett eljárás, amelyet az ilyen határozat elfogadásához alkalmazni kell, felhatalmazza a Bizottságot arra, hogy háromévente mérlegelje azt, hogy meg kell-e hosszabbítani e jogosultságot vagy annak lejártát kell-e megállapítani, illetve arra, hogy egyedül döntsön e lejáratról vagy a Tanácshoz forduljon az említett jogosultság meghosszabbítása céljából. Ez az eljárás tehát felhatalmazza a Bizottságot az e jegyzőkönyv módosítására vonatkozó döntések meghozatalára.
- 40 Következésképpen meg kell állapítani, hogy a megtámadott határozattal végrehajtott 2015/2169 határozat 3. cikkének (1) bekezdése valóban egy olyan felhatalmazásnak minősül, amelyet a Tanács adott a Bizottságnak a megállapodás – illetve tágabb értelemben az ahhoz csatolt jegyzőkönyv – aláírásakor arra, hogy az Unió nevében jóváhagyja a „megállapodás módosításait”, az EUMSZ 218. cikk (7) bekezdése értelmében véve.
- 41 Másrészt, ami azt a kérdést illeti, hogy a jegyzőkönyv előírja-e, hogy annak módosításait egyszerűsített eljárás szerint vagy pedig a megállapodás, illetve a jegyzőkönyv által létrehozott valamely szervnek kell elfogadnia, amint azt az EUMSZ 218. cikk (7) bekezdése megköveteli, azt kell megállapítani, hogy a jegyzőkönyv 5. cikke (8) bekezdésének a) és b) pontja nem jogosítja fel a kulturális együttműködéssel foglalkozó bizottságot arra, hogy módosítsa a jegyzőkönyvet, hanem csupán azt a feladatot ruházza rá, hogy elvégezze a szóban forgó jogosultság alkalmazása eredményeinek értékeléseit, amint arra a jelen ítélet 37. pontja rámutat. Ez utóbbi rendelkezés viszont valóban egy egyszerűsített eljárásról rendelkezik, legalábbis annyiban – amint arra a főtanácsnok indítványának 67. pontjában rámutatott –, hogy e jogosultság megszüntetéséhez elegendő, ha a megállapodásban részes valamelyik fél az eredeti időszak lejártá vagy az azt követő bármely időszak lejártá előtt három hónappal küldött írásbeli értesítéssel közli ezen szándékát, ennek hiányában pedig az említett jogosultság automatikusan meghosszabbodik.
- 42 Egyébiránt hozzá kell tenni, hogy a 2015/2169 határozat 3. cikkének (1) bekezdésében említett szabályok úgy tekinthetők, mint amelyek a Tanácsnak az EUMSZ 218. cikk (7) bekezdésében írt azon lehetőségét alkalmazó szabályok, hogy a Bizottságnak adott felhatalmazáshoz megtámadott feltételeket kössön, mivel a 2015/2169 határozat ezen rendelkezése kötelezi a Bizottságot arra, hogy amennyiben úgy ítéli meg, hogy nem kell megszüntetni a szóban forgó jogosultságot, hanem azt további három évre meg kell hosszabbítani, négy hónappal az aktuális időszak lejártá előtt erre irányuló javaslatot tegyen a Tanácsnak.
- 43 Ebből következik, hogy a Bizottság állításaival ellentétben, a megtámadott határozattal végrehajtott 2015/2169 határozat 3. cikkének (1) bekezdésével bevezetett eljárás az EUMSZ 218. cikk (7) bekezdésének hatálya alá tartozik, és így e határozatot nem az EUMSZ 218. cikk (6) bekezdésének a) pontjában előírt eljárást követve kellett elfogadni.
- 44 Másodszor, ami azt a kérdést illeti, hogy a 2015/2169 határozat 3. cikkének (1) bekezdésével bevezetett eljárás megfelel-e az EUMSZ 218. cikknek annyiban, hogy a szóban forgó jogosultság meghosszabbításához a Tanácson belül egyhangú szavazást követel meg, meg kell állapítani, hogy

- az EUMSZ 218. cikk (7) bekezdése semmilyen szavazási szabályt nem ír elő ahhoz, hogy a Tanács olyan határozatokat fogadjon el, amelyek tekintetében az általa a Bizottság részére e rendelkezés alapján adott felhatalmazás keretében fenntartotta a hatáskörét.
- 45 E körülmények között az alkalmazandó szavazási szabályt minden egyes esetben az EUMSZ 218. cikk (8) bekezdésére való hivatkozással kell meghatározni. Tekintettel egyrészt „az eljárás egésze során” kifejezésnek az e rendelkezés első albekezdésében való használatára, másrészt pedig a „[m]indazonáltal” kifejezésnek az említett rendelkezés második albekezdésének elején való alkalmazására, meg kell állapítani, hogy a Tanács főszabály szerint minősített többséggel jár el, és kizárólag az e második albekezdésben meghatározott esetekben határoz egyhangúsággal. Ilyen körülmények között az alkalmazandó szavazási szabályt minden egyes esetben annak alapján kell meghatározni, hogy az az utóbbi esetek körébe tartozik-e (lásd analógia útján: 2021. szeptember 2-i Bizottság kontra Tanács [Örményországgal kötött megállapodás] ítélet, C-180/20, EU:C:2021:658, 29. pont).
- 46 Különösen az első eset, amely a jelen ügyben az egyedül releváns eset, és amelyben az EUMSZ 218. cikk (8) bekezdésének második albekezdése megköveteli, hogy a Tanács egyhangúlag járjon el, azt a lehetőséget érinti, amikor a megállapodás olyan területre vonatkozik, ahol az uniós jogi aktusok elfogadásához egyhangúságra van szükség, és ez az eset ily módon kapcsolatot teremt az említett cikk alapján hozott határozat anyagi jogi jogalapja és az annak elfogadásához alkalmazandó szavazási szabály között (lásd ebben az értelemben a 2018. szeptember 4-i Bizottság kontra Tanács [Kazahsztánnal kötött megállapodás] ítélet, C-244/17, EU:C:2018:662, 29. pont).
- 47 A valamely megállapodás alapján elfogadott határozatok anyagi jogi jogalapja és az ezen határozatok elfogadásához alkalmazandó szavazási szabály között ily módon biztosított kapcsolat hozzájárul az Unió belső cselekvéseire vonatkozó eljárások és a külső cselekvéseire vonatkozó eljárások közötti szimmetria megőrzéséhez, a Szerződések megalkotói által létrehozott intézményi egyensúly tiszteletben tartása mellett (lásd ebben az értelemben a 2018. szeptember 4-i Bizottság kontra Tanács [Kazahsztánnal kötött megállapodás] ítélet, C-244/17, EU:C:2018:662, 30. pont).
- 48 Az ilyen szimmetriát tehát akkor is biztosítani kell, ha az EUMSZ 218. cikk (7) bekezdése szerinti megállapodás módosítására vonatkozó határozatot fogadnak el.
- 49 Mivel a szóban forgó jogosultság nem olyan területre tartozik, amelyre vonatkozóan valamely uniós jogi aktus elfogadásához egyhangú szavazás lenne szükséges a Tanácson belül, a 2015/2169 határozat 3. cikkének (1) bekezdésében bevezetett eljárás – a Tanács állításaival ellentétben – nem felel meg az EUMSZ 218. cikknek, amennyiben egyhangú szavazást követel meg. Az olyan határozatok elfogadására alkalmazandó szavazási szabálynak tehát, mint amilyen a megtámadott határozat is, az EUMSZ 218. cikk (8) bekezdésének első albekezdésében előírtnak kell lennie, azaz a Tanácson belüli minősített többséggel történő szavazásnak.
- 50 Mivel a 2015/2169 határozat (6) preambulumbekkezdése arra utal, hogy a szóban forgó jogosultság alkalmazásának meghosszabbítását a Tanács külön eljárással hagyja jóvá, figyelemmel mind a megállapodás ezen elemének érzékeny jellegére, mind pedig arra, hogy a megállapodást az Unió és a tagállamok kötik meg, hozzá kell tenni egyrészt, hogy az érintett terület érzékeny jellege nem igazolhatja a külön eljárást megalapozó másodlagos jogalap elfogadását (lásd ebben az értelemben: 2008. május 6-i Parlament kontra Tanács ítélet, C-133/06, EU:C:2008:257, 59. pont). Másrészt, ezen indokok nem tehetik lehetővé a Tanács számára, hogy mentesüljön az EUMSZ 218. cikkben

írt szavazási szabályok tiszteletben tartása alól (lásd ebben az értelemben: 2015. április 28-i Bizottság kontra Tanács ítélet, C-28/12, EU:C:2015:282, 55. pont), és különösen, hogy azoktól eltérjen azon meghatározott feltételek alapján, amelyekhez a főtárgyaló számára az EUMSZ 218. cikk (7) bekezdése alapján adott felhatalmazás kötve van.

- 51 A fenti megfontolások összességére tekintettel a Bizottság által felhozott egyetlen jogalaphoz hely kell adni, és ennek következtében a megtámadott határozatot meg kell semmisíteni.

A megtámadott határozat joghatásainak fenntartásáról

- 52 A Tanács azt kéri, hogy a Bíróság, amennyiben megsemmisíti a megtámadott határozatot, tartsa fenn annak joghatásait mindaddig, amíg a megállapított megsemmisítési okokat nem orvosolják.
- 53 Az EUMSZ 264. cikk második bekezdése értelmében, ha a Bíróság szükségesnek ítéli, megjelöli a semmisnek nyilvánított jogi aktusoknak azokat a joghatásait, amelyek továbbra is fennmaradnak.
- 54 E tekintetben a Bíróság ítélkezési gyakorlatából az következik, hogy a jogbiztonsággal kapcsolatos okokra tekintettel az ilyen jogi aktus joghatásai többek között akkor tarthatók fenn, ha a megsemmisítésének azonnali hatásai súlyosan hátrányos következményeket idéznének elő az érintett felek számára (lásd analógia útján: 2021. szeptember 2-i Bizottság kontra Tanács [Örményországgal kötött megállapodás] ítélet, C-180/20, EU:C:2021:658, 62. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 55 A jelen ügyben a megtámadott határozatnak a joghatásai fenntartása nélküli megsemmisítése megkérdőjelezheti az Unió arra vonatkozó kötelezettségvállalását, hogy a szóban forgó jogosultság alkalmazási idejét 2020. július 1-jétől 2023. június 30-ig tartó hároméves időtartamra meghosszabbítja, és így akadályozná annak megfelelő végrehajtását (lásd analógia útján: 2021. szeptember 2-i Bizottság kontra Tanács [Örményországgal kötött megállapodás] ítélet, C-180/20, EU:C:2021:658, 63. pont).
- 56 Következésképpen a jelen ítélettel megsemmisített, megtámadott határozat joghatásait jogbiztonsági okokra tekintettel mindaddig fenn kell tartani, amíg a megállapított megsemmisítési okokat nem orvosolják.

A költségekről

- 57 A Bíróság eljárási szabályzata 138. cikkének (1) bekezdése alapján a Bíróság a peresztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A Tanácsot, mivel peresztes lett, a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.
- 58 Az eljárási szabályzat 140. cikkének (1) bekezdése értelmében az eljárásba beavatkozó tagállamok maguk viselik saját költségeiket. Következésképpen úgy kell rendelkezni, hogy a Francia Köztársaság és a Holland Királyság maga viseli saját költségeit.

A fenti indokok alapján a Bíróság (nagytanács) a következőképpen határozott:

- 1) **A Bíróság az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről a Koreai Köztársaság között létrejött szabadkereskedelmi megállapodás kulturális együttműködésről szóló jegyzőkönyvének 5. cikke szerinti, az audiovizuális koprodukciók kedvezményezett jogosultsági időszakának meghosszabbításáról szóló, 2020. március 25-i (EU) 2020/470 tanácsi határozatot megsemmisíti.**
- 2) **A Bíróság a 2020/470 határozat joghatásait fenntartja mindaddig, amíg a megállapított megsemmisítési okokat nem orvosolják.**
- 3) **A Bíróság az Európai Unió Tanácsát kötelezi a költségek viselésére.**
- 4) **A Francia Köztársaság és a Holland Királyság maga viseli saját költségeit.**

Aláírások